

La Veneția mult duioasă

Vasile Alecsandri

La Veneția mult duioasă
Duios zboară gândul meu,
Când, în noaptea-ntunecoasă,
Pe simțirea-mi dureroasă
Se abate dorul greu.

Astfel pasărea rănită
De un șarpe otrăvit
Zboară, zboară obosită
Și s-abate amorțită
Lângă cuibu-i înflorit.

O! Venețio mult măreață!
Cine a putut gusta
A iubirilor dulceață
În poetica ta viață
Veșnic nu te va uita!

Te iubesc în a ta jale,
În veșmântul tău cernit,
Și în gondolele tale
Ce se pierd printre canale
Ca un vis neisprăvit.

Te iubesc cu dor fierbinte
În frumosul tău trecut
Și-n aducerea-aminte
Ale dragostelor sfinte
Ș-a ființei ce-am pierdut!